

ת"פ 36860/08/17 - מדינת ישראל נגד ארט בלו גולף בע"מ, בלוז נעליים יבוא ושיווק בע"מ, אלי טל

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36860-08-17 מדינת ישראל נ' ארט בלו גולף
בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ארט בלו גולף בע"מ
2. בלוז נעליים יבוא ושיווק בע"מ
3. אלי טל

הנאשמים

נוכחים

ב"כ המאשימה - עו"ד זיגלר

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם - עו"ד עמית זיו.

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות כדלקמן:

לנאשמת 1 שתי עבירות של אי הגשת דוח במועד לפקיד שומה בניגוד לסעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה (ונאשם 3 אחראי מכוח היותו מנהל בחברה בהתאם לסעיף 224 א לפקודת מס הכנסה). כמו-כן, הורשעה נאשמת 1 בתשע עבירות של אי תשלום מס שנוכה בניגוד לסעיף 219 לפקודת מס הכנסה בקשר עם סעיפים 117, 164 ו-166 לפקודה ו-222 לפקודה והנאשם 3 הורשע בעבירות אלו מכוח היותו מנהל.

לנאשמת 2 יוחסו 4 עבירות של אי הגשת דוח במועד לפקיד שומה בניגוד לסעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה, כאשר נאשם 3 הורשע מכוח אחריותו כמנהל בהתאם לסעיף 224 א לפקודה. עוד הורשע נאשם מספר 3 בשתי עבירות של אי הגשת דוח (אישי) במועד, בניגוד לסעיפים 216 (4) בקשר עם סעיף 222 (א) לפקודת מס הכנסה.

2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם 3 הוא מנהלן הפעיל של נאשמות 1 ו-2 בתקופות הרלוונטיות. נאשמת 1, חברה פרטית אשר עסקה בניהול חנויות נעליים, מחזור העסקאות שלה בשנת 2014 עמד על 3,139,358 ₪ ובשנת 2015-2016, 2,419,212 ₪.

עמוד 1

הנאשמת 2, חברה פרטית אשר הייתה זכיינית במכירת נעליים, מחזור העסקאות שלה בשנת 2015 עמד על סך 791,509 ₪, בשנת 2016 - 1,933,002 ₪ בשנת 2017 - 1,643,149 ₪ ובשנת 2018 עמד המחזור על סך 641,478 ₪.

נאשמת 1 לא הגישה במועד את הדוח על הכנסותיה לשנים 2014 ו-2015 וזאת ללא סיבה מספקת, ונאשם 3 בהיותו המנהל הפעיל, לא נקט בכל האמצעים הסבירים למניעת עבירות אלה.

נאשמת 1 ניכתה ממשכורות ששולמו לעובדיה בתשעה מועדים שונים, בין החודשים מאי 2014 עד מרץ 2017 סכום מצטבר של 7,240, זאת מבלי לשלמו לפקיד השומה, ללא כל הצדק סביר.

נאשם 3 בהיותו המנהל הפעיל לא נקט באמצעים הסבירים לצורך מניעת העבירות.

נאשמת 2, לא הגישה לפקיד השומה דוחות על הכנסותיה לשנות המס 2015, 2016, 2017 ו- 2018 וזאת ללא סיבה מספקת, נאשם 3 בהיותו מנהלה של נאשמת 2 לא נקט באמצעים הסבירים לצורך מניעת העבירות. נאשם 3 עצמו לא הגיש במועד לפקיד השומה דוח שנתי על הכנסותיו לשנים 2017 ו- 2018.

טיעוני הצדדים לעונש

3. בדיון הקודם ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בערכים המוגנים לאור היקף העבירות, לדבריה מתחם העונש ההולם לכל אחת מהעבירות נע ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל, 2-8 חודשי מאסר מותנה, וקנס כספי בשיעור שנע בין 8,500 ₪ לביים 29,200 ₪ לכל עבירה וכן חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בעתיד.

המאשימה הפנתה לאסופת פסיקה התומכת בטיעוניה. לדבריה יש לקבוע מתחם נפרד לכל עבירה.

המאשימה ציינה כי מאז תחילת ההליך המשפטי הנאשמים לא הסירו את מלוא המחדלים, הפנתה למחזורי הפעילות שעמדו על סכומים לא מבוטלים, בסכום כולל העולה על 10 מליון ₪ הפנתה לריבוי העבירות ולכך שנעברו בשתי חברות שונות, לכך שהנאשם המשיך לעבור עבירות גם לאחר שהוגש כתב האישום.

המאשימה ציינה כי אין לנאשמים הרשעות קודמות בעבירות מס, וביקשה שלא ליתן משקל רב לכך שעסקינן בנאשמים נורמטיבים, שכן בעבירות מס גובר האינטרס הציבורי על פני הנסיבות האישיות. לאור כל האמור עתרה המאשימה להטיל על נאשמות 1 ו- 2 קנס סמלי ועל נאשם 3 12-14 חודשי מאסר בפועל, 5-7 חודשי מאסר מותנה, קנס שנע בין 19,000-25,000 ₪ והתחייבות.

בדיון היום עדכנה ב"כ המאשימה כי כל המחדלים הוסרו ועל כן לפני משורת הדין ובאופן חריג לעמדתם בדרך כלל, הודיע המאשימה כי לא תעתור למאסר בפועל ועתרה לענישה בדמות מאסר מותנה של 7-9 חודשים, וקנס שנע בין 27,000 ועד 35,000 ₪.

4. ב"כ הנאשם בדיון הקודם טען כי רובם המכריע של המחדלים הוסרו, הדוחות הוגשו, נותר לשלם סכום מס

של 1659 ₪, ולהגיש דוח אשר מתעכב בשל העובדה שרואה החשבון חלה בקורונה, ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם בן 64 גרוש ואב לשני ילדים בוגרים, התגרש כתוצאה מההסתבכות הכלכלית שחוזה, היה אדם אמיד עד הקריסה, מכר נכסים כדי לפרוע חובותיו, ונותר חסר כל, כיום מחוסר דיור, לנאשם עדיין ישנם חובות של מאות אלפי שקלים בהוצאה לפועל, לדבריו, המחדל לא הוסר במלואו בשל חסרון כס. ב"כ הנאשם הפנה למצבו הרפואי של הנאשם, לכך שסובל משלל מחלות, לאחרונה עבר צנתור, הפך לנתמך על ידי הביטוח הלאומי, בעל 100% אי כושר עבודה ונכות רפואית של 66%. הנאשם היה עוסק עצמאי משנת 1985 ובמשך 30 שנה התנהל ללא דופי מול רשויות המס. לשיטת ההגנה מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ברף התחתון ועל כן, לאור נסיבותיו של הנאשם עתרה ההגנה להסתפק ברף התחתון של המתחם, כאשר לשיטתה הרף העליון כולל ענישה בדמות של"צ. ההגנה עתרה לקנס סמלי לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם. ב"כ הנאשם הפנה לאסופת פסיקה מטעמו. בפתח הדיון היום כאמור, הודע כי הנאשם הסיר את מלוא המחדלים, ולכן עתרה להסתפק בענישה מותנית וקנס סמלי לאור המצב.

5. הנאשם בדבריו האחרונים, ציין כי אין ביכולתו לעמוד בקנס אליו עותרת המאשימה ויוכל לעמוד לכל היותר בקנס בסך 5000 ₪, ככל שיפרס לתשלומים.

דין והכרעה

עונש אחד לכל העבירות

6. הנאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות.

הגם שבית המשפט העליון קבע כי כל דוח שלא הוגש מהווה עבירה בפני עצמה ואין מניעה לגזור ענישה במצטבר בגין כל דוח [ראו רע"פ 5953/08 עתאמלה נ' מדינת ישראל (22.10.08)], ראו גם רע"פ 1130/20 דוד דהן נ' מדינת ישראל (13.4.20)] מעיון בפסיקת בתי המשפט ניתן ללמוד כי במרבית המקרים, כשנאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות של אי הגשת דוחות במועד, נקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות ונגזר עונש כולל לכל העבירות. ריבוי העבירות כמו גם משך התקופה שבוצעו העבירות וסכום החוב המצטבר לרשויות המס, נלקחים בחשבון עת נשקלת חומרת הנסיבות.

ראו רע"פ 4173/15 אבו הלאל ואח' נ' מדינת ישראל (29.6.15); רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014); רע"פ 253/19 ערן ריכטר נ' מדינת ישראל (20.1.2019).

המאשימה עצמה בטיעוניה הגם שעתרה למתחם עונש הולם לכל עבירה בנפרד, לא עתרה לענישה מצטברת בגין כל עבירה, אלא עתרה לענישה אחת אשר תכלול את כלל העבירות שבכתב האישום.

7. לאור כל האמור, בהתאם להוראת סעיף 40(א) לחוק העונשין התשל"ז 1977, בשים לב שהעבירות בוצעו

ברצף, כולן על רקע מצוקה כלכלית אליה נקלע הנאשם במסגרת ניהול עסקו, ובשים לב לפסיקה הנוהגת ולעמדת הצדדים, יקבע מתחם עונש הולם אחד הכולל את כל העבירות המפורטות בכתב האישום.

מתחם העונש ההולם

8. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם הם: שמירה על יציבות המשק והקופה הציבורית. מערכת המס מיועדת לאפשר לממשלה לפעול לקיום צרכי החינוך, הבריאות, הרווחה, הביטחון, לקידום ערכים חברתיים ראויים ועוד. פגיעה בדיווח במועד ובתשלום המס גוררת פגיעה בכיסו של כל אזרח ואזרח, במחסור בשירותים ציבוריים, פגיעה בערך השוויון בחלוקת נטל המס, פגיעה בסולידריות החברתית, פגיעה ביכולתה של רשות המס לקבל המידע הדרוש לה לצורך גביית מס אמת, ולבצע את מלאכת גביית המס והפיקוח על הגביה.

בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין עמד על החומרה שבעבריינות המס ועל החשיבות בענישה אשר תתן משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, ותעדיפם על פני נסיבות אישיות, על מנת שלא להביא לכרסום במוטיבציה של כלל משלמי המסים למלא חובתם.

ראו למשל ברע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** (15.4.2004):

"עבריינות המס בכללה, אינה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס...".

ראו גם ברע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל."

ראו גם ברע"פ 5823/09 **באשיתי נ' מדינת ישראל** (17.8.2009); ברע"פ 3137/04 **חג' נ' מדינת ישראל** (18.4.2004); ברע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.13); ברע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.3.14); ברע"פ 3385/13 **דימיטשטיין נ' מדינת ישראל** (29.5.13); ברע"פ 7964/13 **רובינשטיין נ' מדינת ישראל** (31.12.13); ברע"פ 7790/13 **חיים נ' מדינת ישראל** (20.11.13); ברע"פ 1717/14 **ליזרוביץ נ' מדינת ישראל** (30.3.2014); ברע"פ 5358/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (10.07.12); ברע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.07.2013) ורבים אחרים.

לעניין חומרת העבירה של אי הגשת דוחות שנתיים לרשות המסים ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9/09
אפרים מזרחי נ' מדינת ישראל (6.1.09):

"הדוחות השנתיים שעל נישומים להגיש לרשויות המסים משיתים את הבסיס לקיומה של מערכת מס ולפעולתה התקינה. הגשתו של דו"ח מס אינה עניין טכני פשוט ערך. הדו"חות המוגשים משמשים כלי ראשון במעלה בידיה של רשות המסים במילוי חובתה לקיים הליך גבייה סדור והגון. בדרישת ההגשה אין להקל ראש, והדבר מתבטא גם בסנקציה הנלווית להפרתה".

9. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא משמעותית בשים לב לריבוי העבירות, ולכך שנמשכו על פני 4 שנים.

10. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שהנאשם ביצע את העבירות במסגרת 2 חברות שונות אותן ניהל, נתתי דעתי לכך שלא הוגשו דוחות שנתיים במשך שנתיים באחת החברות ובמשך 4 שנים בחברה השנייה, ולא הוגשו דוחות אישיים שלו במשך שנתיים. נתתי דעתי לכך שהנאשם פעל כעצמאי מעל 30 שנה וכי העבירות התרחשו בצל הקריסה הכלכלית של עסקיו. נתתי דעתי לכך שמחזור העסקאות בנאשמת 1 עמד באותן השנתיים שלא דווחו על סך 5,558,570 ₪, ואצל נאשמת 2 עמד מחזור העסקאות בארבע השנים שלא דווחו על סך של 5,009,138 ₪.

לעניין המשמעות של מחזור העסקאות, אין לי אלא להפנות לדברי בית המשפט המחוזי בע"פ (באר שבע) 21294-07-19 **דהן נ' מדינת ישראל** (22.1.20):

"הגם שעקרונית אין קשר מחייב בין מחזור עסקאות לבין רווח החייב במס, הרי שהדעת נותנת שפעילות של מספר חברות, בהיקפים של עשרות מיליוני שקלים, על פני שנים, מניבה רווחים החייבים במס, ומכל מקום, לשם כך בין היתר נועדו הדוחות השנתיים, לעמוד על רווחי הנישום ועל חבותו במס. המערער, במחדליו החוזרים, לא איפשר לשלטונות לבחון את הדברים. וככלל אין זה מתקבל על הדעת להניח לטובת נישום שלא הגיש דוחות, שהוא לא הרוויח ולא היה חייב בתשלום מס."

נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו ללא תחכום, ללא אינדיקציה לתכנון מוקדם או לכוונה לחמוק מתשלום.

נתתי דעתי לדברי הנאשם לפיהם העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית, הגם שאין בכך כדי להוות נסיבות לקולה.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין זכות לעכב כספי מס גם על רקע קשיים כלכליים.

ראו למשל ברע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.2001):

העבירות על סעיף 117(א)(14) לחוק מס ערך מוסף ועל סעיף 219 לפקודה הן עבירות
עמוד 5

שנקבעו על-מנת להגן על רכוש הציבור מפני עיכוב שלא כדין של כספים המגיעים לציבור... גם כאשר עיכוב הכספים מוסבר בקיומם של קשיים כלכליים, ואף אם העיכוב נעשה רק מתוך שאיפה לדחות במעט את מועד העברת הכספים, עדיין מתעורר חשש שבנסיבות מסוימות לא יוכלו רשויות המס לקבל כספים אלו כלל אם הפרט ייקלע למצב של חדלות-פירעון, כפי שגם אירע במקרה שבפנינו [...] יוצא אפוא כי על-פי תכליתם, האיסורים הפלייליים על הימנעות מהעברת מסים שנגבו משתרעים גם על מצבים שבהם לפרט עומדת אך ברירה בין עיכוב כספי המסים בידיו לבין התמוטטותו הכלכלית. שכן, לפרט אין זכות לבסס את המשך פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו".

ראו גם רע"פ 6167/11 **ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל** (19.2.12).

11. עיון **בפסיקה הנוהגת** במקרים דומים, מעלה כי העונשים המוטלים על נאשמים נעים ממאסרים מותנים ועד למספר חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה וקנסות הנעים בין אלפי שקלים לעשרות אלפי שקלים. במקרים בהם סכומי המס אינם מאוד גבוהים והמחדלים הוסרו מסתפקים בתי המשפט לא אחת בענישה צופה פני עתיד, לעומת זאת, כאשר עסקינן בריבוי עבירות ובהיקף משמעותי, וכאשר המחדלים לא הוסרו, הענישה הרווחת היא מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה ובמקרים הקלים יותר, מאסר לריצוי בעבודות שירות. אך קיימים גם מקרים, בהם בתי המשפט מסתפקים בענישה צופה פני עתיד, גם מקום בו המחדל לא הוסר.

ראו למשל:

· רע"פ 1130/20 **דוד דהן נ' מדינת ישראל** (13.4.20). המבקש הורשע בביצוע 7 עבירות של אי הגשת דוחות שנתיים לרשויות מס הכנסה במועד. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7-18 חודשי מאסר בפועל, קנס שנע בין 30,000-60,000 ₪ וענישה נלווית. בית משפט קמא גזר על המבקש 11 חודשי מאסר, קנס בסך 30,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו וענישה נלווית, בית המשפט המחוזי לא מצא הצדקה להתערב בעונש למעט תיקון בתקופת המאסר שהוטל חלף הקנס והעמידו על חודשיים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 253/19 **ערן ריכטר נ' מדינת ישראל** (20.1.2019). המבקש הורשע בביצוע 5 עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה שנתיים במועד. מחזור העסקאות עמד על 3 מיליון ₪ המחדלים לא הוסרו. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם לכל עבירה נע בין 2-8 חודשי מאסר וקנס בסך 6,000-15,000 ₪. עוד קבע כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות נע בין 6-15 חודשי מאסר וקנס בסך 15,000-40,000 ₪. בית משפט קמא השית על המבקש 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל; קנס בסך 25,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 3120/14 **נעים נ' מדינת ישראל** (8.5.2014). המבקש הורשע בביצוע 10 עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה במועד. המבקש עורך דין במקצועו. היקף מחזור העסקאות שהנפיק פקיד שומה על פי מיטב השפיטה עמד על 11 מיליון ₪. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-18 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית וגזר על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך של 40,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 6095/06 לוי נ' **מדינת ישראל** (5.11.2006), המבקש הורשע בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דוחות במועד לפי סעיפים 216(4) ו-224א לפקודת מס הכנסה. המחדלים לא הוסרו. בית משפט קמא גזר על המבקש 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, קנס בסך 10,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה, בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 3137/04 חגי' נ' **מדינת ישראל** (18.4.2004). המבקש הורשע בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה שנתי (2 עבירות מכח אחריות מנהלים, ו-2 עבירות אישיות) בתקופה של שנתיים. בית משפט קמא גזר על המבקש מאסר לתקופה של 12 חודשים, קנס בסך 10,000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש וקיצר את תקופת המאסר לשבעה חודשים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ע"פ (י-ם) 4028-01-21 **יגמור נ' מדינת ישראל** (9.2.21). המערער הורשע על-פי הודאתו בביצוע 6 עבירות של אי הגשת דוחות במועד ואחריות מנהלים לפי סעיפים 216(4) בקשר עם סעיף 222(א) וסעיף 224א - לפקודת מס הכנסה, דוחות של המערער ושל חברות אותן ניהל. מחזורי העסקאות באותה תקופה הצטברו לסכום של כמעט 19 מיליון ₪. הגם שהדוחות הוגשו בטרם גזר הדין, קבע בית המשפט קמא כי לא הוסר המחדל שכן רואה החשבון שערך הדוחות הסתייג מהם בעצמו. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר וענישה נלווית וגזר על המערער 8 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 20,000 ₪ וענישה נלווית. הערעור נדחה.

ע"פ (י-ם) 58456-01-19 **אופיר דוד נ' מדינת ישראל** (31.10.19). המערער הורשע על-פי הודאתו בביצוע 3 עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה במועד ואחריות מנהלים לפי סעיפים 216(4) בקשר עם סעיף 222(א) וסעיף 224א - לפקודת מס הכנסה, מחזורי העסקאות באותה תקופה הצטברו לסכום של מעל 2 מיליון ₪. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4-12 חודשי מאסר וענישה נלווית וגזר על המערער 5 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 10,000 ₪ וענישה נלווית. הערעור נדחה.

עפ"ג (באר שבע) 30914-04-17 **אלעזבירה נ' מדינת ישראל** (8.11.17). המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דוחות במועד למס הכנסה לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה. (2 דוחות של החברה ו-2 דוחות אישיים מאותה התקופה). היקף מחזור העסקאות עמד על כ-1,280,000 ₪. המערער לא הסיר את מרבית המחדלים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5-10 חודשי מאסר וענישה נלווית וגזר על המערער 5 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 20,000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן חלקי בכך שהורה שהמאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

עפ"ג (באר שבע) 35972-10-14 **אסייג נ' מדינת ישראל** (16.2.15) המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע 9 עבירות של אי הגשת דוחות במועד למס הכנסה לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה. המערער לא הסיר את מרבית המחדלים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד למספר חודשים שאינם ניתנים לריצוי בעבודות שירות וגזר על המערער 8 חודשי מאסר, קנס בסך 15,000 ₪ וענישה נלווית. הערעור נדחה.

ת"פ (ירושלים) 29044-05-18 **מדינת ישראל נ' שכטר** (10.5.20). הנאשם נדון בגין 3 עבירות של אי הגשת דוחות שנתיים למס הכנסה. הנאשם הסיר המחדל. לאור העובדה שמחזור העסקאות היה מאוד גבוה (מעל 44 מיליון ₪) קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם נע מחודשי מאסר בודדים שניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, וגזר על הנאשם 40 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 7500 ₪ וענישה נלווית.

12. באשר לגובה הקנס. עסקינן בעבירות אשר נעברו ממניע כלכלי וישנה חשיבות לענישה כלכלית מרתיעה. גובה

הקנס מושפע מהיקף העבירות. עם זאת, ובהתאם להוראת סעיף 40 ח לחוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם.

13. לאור כל האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם, נע ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר, קנס הנע בין אלפים בודדים ועד 25,000 ₪ וענישה נלווית.

שיקולים בגזירת עונשו של הנאשם

14. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום.

15. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות.
- לקחתי בחשבון את העבודה שפעל להסרת כלל המחדלים שבכתב האישום.
- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי הנאשם ובא כוחו. את מצבו המשפחתי, הכלכלי והרפואי.
- 16. לקחתי בחשבון את האמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הגם שענישה בדמות מאסר ירדה מהפרק, לאור הסרת מלוא המחדלים ועדכון עמדתה העונשית של המאשימה.
- 17. לאור מכלול נתוניו של הנאשם ובדגש על כך שהסיר את מלוא המחדלים, כמו גם לאור עמדתה העונשית העדכנית של המאשימה, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

עונשו של הנאשם

18. סיכומי של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת 1

קנס בסך 100 ₪ אשר ישולם תוך 90 יום

נאשמת 2

קנס בסך 100 ₪ אשר ישולם תוך 90 יום

נאשם 3

א. מאסר בן 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום לבל יעבור הנאשם כל עבירה על פקודת מס הכנסה

ב. קנס בסך של 4,000 ש"ח או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 10.3.22.

ג. הנאשם יתחייב בפני על סך של 15,000 ₪ וזאת לבל יעבור עבירות על פקודת מס הכנסה תוך 3 שנים מהיום. במידה ולא יתחייב - יאסר למשך 20 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, י"ז טבת תשפ"ב, 21 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.